

*Leid mij, Heer,
naar de poort
van Uw hemels paradijs.*

Dankbare herinnering aan
MARIA ELISABETH WUBBELS

echtgenote van Johannes Antonius Rozeman

Zij werd geboren te Nieuw-Schoonebeek op 2 maart 1906, en overleed in het R.K. Ziekenhuis te Meppen (Dld.) 27 juni 1979, na voorzien te zijn van de H. Sacramenten der Zieken. Op 30 juni d.a.v. hebben we de plechtige uitvaartmis gevierd en haar lichaam eerbiedig te ruste gelegd op het R.K. kerkhof te Nieuw-Schoonebeek.

Vader en moeder hadden het mooi de laatste jaren. Er waren geen zorgen meer. Ze hadden een mooie woning dicht bij de kerk. De kinderen waren netjes getrouwd en op hun plaats. Moeder was wel niet sterk meer, maar ze had een rustig leven en kwam niets tekort. Hoe lang zou dit nog duren? Eens zou de dag van het afscheid komen. Wie zou de eerste zijn? Zo hadden ze wel eens gedacht en met elkaar gesproken. Ze durfden de werkelijkheid onder ogen te zien.

Het einde van dit aardse leven kwam voor moeder vrij plotseling en onverwacht, maar niet onvoorbereid, want moeder was een diepgelovige vrouw. Sinds Christus door de donkere poort van de dood was gegaan waarop de Verrijzenis volgde, was het leven voor ons ook niet zonder hoop en toekomst meer.

„Want alwie gelooft”, zegt Christus, „en ernaar handelt, zal leven ook al is hij gestorven”. En „het leven wordt wel veranderd, maar niet weggenomen”.

Dit zijn troostrijke woorden waar we ons aan mogen vastklampen, maar dat neemt niet weg dat het afscheid pijnlijk is, vooral voor vader die alleen moet achterblijven. Moge hij gesterkt worden door moeder's voortleven bij de Heer.

We zijn bedroefd om moeder's heengaan, maar dankbaar voor haar leven onder ons, in de kring van haar gezin, waarvoor ze gezorgd en geleden, gewerkt en gebeden heeft. We zijn dankbaar voor haar liefde voor vader, voor de kinderen en kleinkinderen. Dankbaar dat zij het gouden huwelijksfeest mocht beleven. Dankbaar voor alles waarin zij voor ons tot voorbeeld is geweest. Moeder was eerlijk en recht door zee. Ze hield niet van franje en lege woorden. Ze was hulpvaardig. We zijn bijzonder dankbaar voor haar leven van geloof.

Mogen zij die achterblijven haar gedachtenis in ere houden door te leven in haar geest, in de geest van het Evangelie, de blijde Boodschap, die zegt dat zij gelukkig zijn die sterven in de Heer.

Voor uw bliken van belangstelling, meelevens en gebed zeggen wij u hartelijk dank.

FAMILIE ROZEMAN

Nieuw-Schoonebeek, juni 1979